

dinsdag 14 april **Lucas 24:13-35**

Uit het hoofdstuk waarmee Lucas zijn evangelie afsluit, lezen wij vandaag de verzen, waarboven gezet is: *De Emmaüsgangers*. De komende dagen lezen we nauwkeuriger.

woensdag 15 april **Lucas 24:13-16**

Emmaüs ligt ongeveer 11 km van Jeruzalem. Het is een plaatsje met een bewogen geschiedenis. Het was de plaats van waaruit de bezetter het land onderworpen hield of trachtte te onderwerpen. Juist daar speelt dit laatste hoofdstuk van Lucas zich af.

'En zij spraken met elkander over al wat voorgevallen was' (vs.14). Voerden zij een gesprek of bespraken zij met elkaar de Schriften? Later is dat woord ook *preken* gaan betekenen. Het is iets bespreken tegen de achtergrond van de Schrift. In vs. 15 staat hetzelfde woord (*'spraken'*). Zij wisselden gedachten uit (vs. 15). Dat wil zeggen: samen zoeken, onderzoeken wat er in het Woord staat. Het is goed om zo bij elkaar te zijn en met elkaar in gesprek te zijn over wat Hij zegt.

donderdag 16 april **Lucas 24:16-17**

'Maar hun ogen waren bevangen, zodat zij Hem niet herkenden' (vs.16). *'Bevangen'* – letterlijk staat er *'vastgehouden'*.

De man die bij hen is komen lopen, vraagt: *'Wat zijn dit voor gesprekken?'* Letterlijk staat er *'woorden'*. De mannen vragen zich af hoe zij de gebeurtenissen van de laatste dagen in de Schriften kunnen plaatsen. Daarin zoekt een gelovige antwoord. Dat geeft houvast; brengt en houdt je op Zijn weg.

In Lucas 3:4 klinkt ook het begrip *'woorden'* – zo worden de Schriften wel meer aangeduid.

vrijdag 17 april **Lucas 24:17-27**

Op Jezus' vraag komt een antwoord uit hun hart: *'Zijt gij de enige vreemdeling [lett.: bijwoner] in Jeruzalem?'* In vs.19-20 beschrijven zij welke indruk Jezus op hen gemaakt heeft. Het gaat over hun hoop, hun verwachtingen. Die hoop – Jezus, de Nazarener, de profeet, de verlosser van Israël – is als een vlam gedoofd. Zij hebben *'een somber ge-laat'*.

De vrouwen zijn naar het graf geweest, en daarna enige anderen – *'maar Hém hebben zij niet gezien'*. Na al die woorden en na al die hoop blijft daar die open plek. Zo eindigt hun verhaal: wij hebben Hem niet gezien...

Na alle woorden die geklonken hebben en wat die gewekt hebben, is het voorbij. Zo kan het bij ons ook gaan: je bent de weg kwijt door wat in je leven gebeurt. Dan heb je iemand nodig, die met je meeloopt en je weer bewust maakt van wat je gehoord hebt.

zaterdag 18 april **Lucas 24:17-27**

Dan spreekt Hij. En wat doet Hij? Hij legt de Schriften uit, plaatst wat er gebeurd is in dat verband. *'Dat gij niet gelooft'* – lett.: *dat gij niet vertrouwt'*. Lees vs.25 en 26.

Zie je wat de Heer doet? *'En legde hun uit'* (vs.27). Dat is de sleuteltekst, het scharnier waarop het allemaal draait. De Messias gaat het uitleggen. Hij zet de Schriften uiteen. Zoals Jozef in Genesis 40 en 41 de Farao zijn dromen uitlegt en zoals Daniël de dromen van Nebukadnessar uitlegt. Datzelfde woord klinkt hier door.

Dat is wat wij verwachten, als de Schrift in ons leven opengaat – dat die wordt uitgelegd. Een mens kan het woord kwijt zijn, de uitleg niet meer weten. Dan is het heerlijk, als wij weer de zin gaan verstaan.

zondag 19 april **Lucas 24:28-29**

Vs.28-29 hebben een heel belangrijke functie in dit gedeelte. Zij nodigen de vreemdeling uit om binnen te komen. Zij weten niet wie Hij is. Denk aan Matteus 25:35. Het is vervulling van de Torah – Deuteronomium 10:18.

Zij hebben de woorden van de Schrift gehoord en als reactie zetten zij hun huis open.

'Blijf bij ons, want het is tegen de avond en de dag is reeds gedaald' (vs.29). Vanuit deze tekst is een bekend gezang (Abide with me ... – Blijf bij mij, Heer, ...) ontstaan. Ook gebeden hebben die woorden nagebeden: de nacht is nabij – de nacht van het leven, van de geschiedenis.

maandag 20 april **Lucas 24:30-33**

'En het geschiedde, toen Hij met hen aanlag' (vs.30). Er gebeurt iets. Hun ogen gaan open. Verderop staat, dat de Schriften geopend worden. *'En ons de Schriften opende'* (vs.32). De woorden van God worden uitgelegd. Vgl. hierbij Lucas 4:17, 32.

'Was ons hart niet brandende in ons' (vs.32). Het hart heeft vaak te maken met begrijpen, verstaan. Door het vuur van de Torah, zeggen rabbijnen, wordt de ziel aangestoken.

Wat zij gehoord hebben, zet hen aan terug naar Jeruzalem te gaan. Weer 11 km! De discipelen horen wat de mannen hebben meegemaakt.

Het gaat om Jezus als uitlegger van de Schriften. Dit heeft tot gevolg, dat de discipelen op hun beurt weer uitleggers worden. In Jeruzalem moet het verhaal klinken.

dinsdag 21 april **Lucas 24:13-35**

Lees nu het hele gedeelte opnieuw. Aan het begin zien we, hoe de woorden vastzitten, hoe de mannen geen zicht hebben. En toch praten zij erover. Zij lopen met de dood in hun schoenen; en toch spreken ze over die woorden. Zij gaan eerst van Jeruzalem vandaan, ze lopen met de rug naar de stad. De Messias loopt naast hen, maar zij zien het niet. Als hun ogen geopend worden, lopen zij er weer. Nu: met Jeruzalem in zicht. Zij zijn opgestaan om op te gaan! Opgaan naar Jeruzalem.

Welke Schriftgedeelten gebruikte de Heer om de Emmaüsgangers de ogen te openen? In zijn toespraak op Pinksteren haalt Petrus er vele aan. Uit die plaatsen een psalm.

woensdag 22 april **Psalm 16:8-11**

Petrus haalt Psalm 16 aan en zegt, dat David in die psalm van Hem, spreekt – van zijn Heer! De geest leidt in het verstaan van de Schriften, geeft leven. Jezus vervulde die.

Als je ogen daarvoor opengaan, ontdek je steeds meer verwijzingen/voorafschaduwingen naar Hem! Dan gaat het Woord spreken tot je hart!

donderdag 23 april **Handelingen 2:25-28**

Het verdient aanbeveling al in vers 22 te starten met lezen. Vs.28 zegt: *'Gij hebt mij wegen ten leven doen kennen ...'* Zoals Petrus dat de mannen broeders in Jeruzalem voorhoudt, geldt dat ook voor jou en mij. Hij maakt ons het pad des levens bekend. Hem te mogen kennen en in de dingen die je zegt en doet tot Zijn eer te willen zijn. Hij is nabij! En hoe!

Twee opmerkingen vooraf bij de leesgedeelten voor de volgende dagen:

1. De komende dagen lezen we uit Psalm 119. Psalm 119 is verdeeld in 22 gedeelten. Deze gedeelten corresponderen met de 22 letters van het Hebreeuwse alfabet. In de Statenvertaling is de naam van de Hebreeuwse letter boven de perikopen (tekstgedeelten) gezet. In de NBG-vertaling worden de perikopen alleen zichtbaar door een blanco regel. Tel ze maar na, het zijn er 22.
2. De Hebreeuwse 'lettertekens' hebben een naam. Ze geven tegelijkertijd een waarde, een getal weer. Vb.: de tweede letter (ב) heet Beth (wat 'huis' betekent) en heeft de waarde 2.

Een van de kostbare juwelen onder de Psalmen is de 119^e, die spreekt van de heerlijkheid van het woord van God (Dabar-Jahweh). Door het woord openbaart God Zich aan Zijn schepselen, aan de door Hem zo geliefde mens. We gaan een aantal dagen kijken in het heiligdom van deze Psalm.

vrijdag 24 april **Psalm 119:1-8** א **Aleph** 1

In de Statenvertaling wordt goed aangegeven, dat dit het zogeheten 'Aleph-gedeelte' van deze Psalm is. Deze eerste acht verzen beginnen allemaal met de Aleph (א), de eerste letter van het Hebreeuwse alfabet. De Aleph is de letter van God zelf, de Eén, de Ene ware God van Israël en alle volkeren.

Naast Psalm 119:1 kun je Psalm 1:1 leggen. Beide beginnen met *Ashri*: 'gelukkig'. De mens, die de Torah, de onderwijzing van Elohim (God) volgt, zal geluk vinden – dat geldt voor heel de Schrift!

Wij volgen de onderwijzing die God door Paulus geeft.

zaterdag 25 april **Psalm 119:9-16** ב **Beth** 2

De Beth (ב), betekenis: 'huis', de tweede letter van het Hebreeuwse alfabet domineert dit gedeelte. De gelovige bevindt zich in het *huis* van het woord van Jahweh. De jongeling in vers 9 spreekt van de Heer Jezus, die van jongs af aan de Tenach hoorde en leerde. Gaandeweg ontdekte Hij, dat het alles van Hem zelf spreekt! Hij richtte de voeten naar dit woord en wandelde zonder zonde (vers 11) tijdens de jaren, die Hij op aarde in Israël doorbracht. Zijn hart was er vol van en zodoende kwamen er woorden van leven over Zijn lippen en was Zijn wandel 'tamem', vlekkeloos.

zondag 26 april **Psalm 119:17-24** ג **Gimel** 3

De 'Gimel' (ג), de derde letter van het Hebreeuwse alfabet, betekent 'kameel'. Het is de beginletter van al de versregels van deze verzen.

Vers 18 zou ook ons persoonlijk gebed kunnen zijn. Hij opent Zijn woord voor hen, die ootmoedig willen leren en luisteren. Zij worden rijk, véél rijker dan de rijkste van de rijken op aarde. Het verlangen van de Psalmist staat in vers 17: Zijn woord bewaren, houdt óók de wandel in. Vers 24 geeft ook een krachtige onderwijzing: niet mensen, maar Gods woorden vormen de raadgevers!

maandag 27 april **Psalm 119:25-32** ד **Daleth** 4

In dit vierde deel van deze Psalm staat de Daleth (ד) (= 'deur') centraal. Het woord 'weg' (Dèrèch) begint ook met deze letter. Het komt vijf keer in dit gedeelte voor. Het spreekt van het verlangen van de Psalmist (een type van de Heer Jezus zelf) om de weg die Jahweh wijst, te bewandelen. Dat is ware wijsheid: handelen naar de onderwijzing (Torah) die God geeft.

Rabbi Paulus wijst ons de weg in al zijn brieven. Wees wijs en ga in die weg!

dinsdag 28 april **Psalm 119:33-40** ה **Hee** 5

De vijfde letter, de Hee (ה), vormt hier de start van ieder vers. Het is de letter met een venster, waardoor Gods licht naar binnen valt. Deze letter werd aan de naam Abram (→ Abraham) en Sarai (→ Sarah – NBG: Sara) toegevoegd, toen God Zijn belofte ging waarmaken.

Let op de verschillende woorden, die gebruikt worden om de aspecten van het Woord aan te geven: 'inzettingen', 'wet' (onderwijzing), 'geboden' (instructies), 'getuigenissen', 'belofte', 'verordeningen'.

Het gebed is, dat de ogen (onze ogen) gericht zijn op Zijn woorden in plaats van op 'ijdele (lege, inhoudsloze) dingen' (vers 37); het gebed is om Gods leven en Zijn gerechtigheid (vers 40). Wij bidden mee.

woensdag 29 april **Psalm 119:41-48** ׀ **Wav 6**

Hier gaat het om de Wav (׀ = 'haak'), de zesde letter, die een haak voorstelt. Heel vaak staat deze letter voor het verbindende (aanhakende) 'en'. De Statenvertaling heeft in vijf van de acht verzen deze beginletter met 'en' vertaald, exact de grondtekst volgend. Feitelijk beginnen alle acht verzen hier met 'en'.

De Psalm spreekt in vers 41 van de goedertierenheid (Hebreeuws: chèsèd), de redding en de beloften van Jahweh – dáár kan de mens gerust op vertrouwen (vers 42)! Daarna kan de mens in de ruimte van Jahweh wandelen (vers 45)!

donderdag 30 april **Psalm 119:49-56** ז **Zajin 7**

De zevende letter Zayin (ז) spreekt van Goddelijke volheid. In deze wereld bestaat er veel in de zeven, zoals de tonen van een toonladder, de kleuren (van de regenboog), de dagen van de week, enzovoorts. In vers 49, 52 en 55 komt het woord 'herinneren/gedenken' voor, het Hebreeuwse 'zakar', dat met deze zevende letter, Zayin, begint. God zal Zich al Zijn beloften herinneren; een garantie dat Zijn plan met deze schepping voltooid wordt.

Steeds als wij ons Zijn beloften herinneren, betekent dat troost en vertroosting: bij dag (vers 50) en in de nacht (vers 52,55)!

vrijdag 1 mei **Psalm 119:57-64** ח **Cheth 8**

De achtste letter, de Cheth (ח), is de beginletter van alle verzen van dit gedeelte, maar ook van de woorden 'genade' (**Chèn**, vers 58) en 'goedertierenheid' (**Chèsèd**, vers 64). Dit vers spreekt van de situatie in het komende aardse koninkrijk, wanneer Israël zal jubelen met vers 57 in de mond: 'Jahweh is mijn deel!' – waarbij het woord 'deel' in het Hebreeuws ook met de Cheth begint. Ook vers 64 spreekt ervan, de aarde zal vol zijn van de goedertierenheid/weldadigheid van Jahweh; een geweldige tijd.

Wij mogen nu al in deze dingen roemen: de overstijgende rijkdom van Zijn genade en Zijn goedheid en goedertierenheid aan ons!

zaterdag 2 mei **Psalm 119:65-72** ט **Teth 9**

Vijf verzen (65,66,68,71,72) beginnen in dit gedeelte met 'tov' ('goed'). Dit woord begint met de negende letter van het alfabet, de Teth (ט). In vier van deze vijf verzen spreekt het van de goedheid van Jahweh, die handelt naar Zijn woord. Jahweh is trouw en goed, Hij vervult Zijn beloften en dat leidt tot zegen voor allen!

Heerlijk, deze grote God door Zijn zoon te kennen!

zondag 3 mei **Psalm 119:73-80** י **Jod 10**

Dit tiende deel spreekt van de handen van Jahweh. De tiende letter, Jod (י) betekent 'hand'. In vers 73 spreekt de Psalmist van de werkingskracht van die handen. Zij maken, bereiden de mens toe, kunnen ook verdrukken (letterlijk: ootmoedig maken, vers 75) in trouw. Gods goedertierenheid en barmhartigheid laten zien, wat in Zijn hart is: liefde, onpeilbaar diep. Voortdurend laat de Psalmist de geboden (instructies, vers 73), het woord (vers 74), de bevelen (aanwijzingen, vers 78), de getuigenissen en inzettingen de overdenking van zijn hart (vers 80) zijn. Al die woorden van de Tenach zijn immers ook door de handen van Jahweh tot stand gekomen!